

REPUBLICA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U VUKOVARU

Broj: K-DO-42/01.
Vukovar, 08. rujna 2006.
ZB/BD

[Signature]

ŽUPANIJSKOM SUDU U VUKOVARU

VUKOVAR

Na broj: K-48/06.

U svezi rješenja izvanraspravnog vijeća Županijskog suda u Vukovaru, broj Kv-174/06. od 19. srpnja 2006. godine, kojim je u kaznenom predmetu protiv 1-opt. Mihajla Eroa i dr., zbog krivičnog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl.120. st.1. OKZ RH, na štetu mještana Berka, odlučeno da se postupak protiv 13-opt. Slobodana Vučetića, 15-opt. Petra Gunja, 17-opt. Mirka Vujića i 26-opt. Stevana Perića razdvoji i posebno dovrši, uskladjujemo činjenični opis na način da sada dispozitiv optužnice protiv imenovanih glasi:

da su:

„u razdoblju od 02. rujna 1991. do kraja 1992. godine u Berku, s većinskim hrvatskim stanovništvom, nakon okupacije sela od strane tzv. JNA i paravojnih postrojbi, prihvatali uspostavljenu okupacijsku vlast i osnovali tzv. Štab teritorijalne obrane kao organ mjesne vlasti, te zajedno s 5-okr. Gojkom Erorom i 9-okr. Veselinom Rakinićem, kao komandantima tog štaba i 2-okr. Đorđem Vuletićem, 24-okr. Žarkom Kvočkom i 35-okr. Milom Veselinovićem, kao članovima navedenog štaba, 25-okr. Milanom Rušnovom, 29.okr. Pavlom Rušnovom i 31-okr. Milošem Perićem, kao stražarima u logoru, a 26-okr. Stevan Perić, također kao stražar, kao i sa pripadnicima tzv. teritorijalne obrane i dobrovoljcima u istoj 1-okr. Mihajlom Erorom, 3-okr. Milanom Grublješićem, 4-okr. Željkom Grublješićem, 6-okr. Draganom Erorom, 7-okr. Miloradom Momićem, 8-okr. Đurom Krošnjarom, 10-okr. Stevanom Vučetićem, 11-okr. Milanom Kneževićem, 12-okr. Milosavom Jovanovićem, 14-okr. Rankom Mirilovićem, 16-okr. Žarkom Kajganićem, 18-okr. Gojkom Tepšićem, 19-okr. Željkom Erorom, 20-okr. Nikolom Erorom, 21-okr. Mirkom Vorkapićem, 22-okr. Ilijom Čučkovićem, 23-okr. Milošom Vorkapićem, 27-okr. Stevanom Čučkovićem, 28-okr. Stevanom Gledićem, 30-okr. Milom Krošnjarom, 32-okr. Draganom Tepšićem, 33-okr. Mirkom Čandžijom, 34-okr. Draganom Kvočkom i sa sada pokojnim Milom Gledićem, Đurom Dejanovićem, Nikolom Gvojićem, Milom Šijukom, Perom Bučanom i Milanom Tepšićem, u zajedničkom cilju da preostalo civilno stanovništvo nesrpske narodnosti natjeraju na napuštanje sela i područje Berka učine srpskim etničkim područjem, protivno

odredbama iz čl.3., čl.27., čl.30., čl.32., čl.33. i čl.53. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. godine, te čl.53. st.2. Dopunskog protokola uz ovu konvenciju (Protokol I) i čl.4. st.2.a), e) i g), čl.5. st.1.b) i e), st.2.e i st.3. Dopunskog protokola uz ovu konvenciju (Protokol II), dio nesrpskog stanovništva od oko 120 civila, koji su ostali u selu, zatočili u halama Poljoprivrednog kombinata VUPIK-a u selu i potom odveli u za to predviđeni i osnovani logor u kućama Dragutina i Petra Penavića i Mate Mitrovića, te sudjelovali u provođenju svih aktivnosti kojima je cijelokupno civilno stanovništvo izvrgnuto sustavnom psihičkom i fizičkom zlostavljanju, pa sve do usmrćenja nekih od njih, na način da su: zastrašivali mještane nabijanjem na kolac i guljenjem kože, prijetili da će ih ubiti, objesiti i zaklati, naredili da ne smiju zaključavati svoje kuće, onemogućili im održavanje higijene u logoru, čestim pucanjem iznad glava zatvorenika psihički ih zlostavljali, odvodili zatvorenike na ispitivanje u podrum kuće Mate Mitrovića i tu ih tukli, prisiljavali ih da svakodnevno idu iz logora gladni hrani stoku svih mještana, a dok su se ovi nalazili u logoru vršili premetačine kuća i iz njih oduzimali stvari, iz dvorišta poljoprivredne strojeve i odvozili stoku, dok su neke stvari razbijali, a kuće palili ili minirali, prisiljavali zatvorenike da potpišu izjavu kako svu svoju imovinu ostavljaju mjesnoj vlasti, tukli zatvorenike u logoru puškama, kolicima i držalicama od poljoprivrednih alatki, a nakon zatvaranja logora dana 13. prosinca 1991. godine u više navrata organizirali noćno pucanje iz oružja po kućama Hrvata i gospodarskim objektima, tjerali mještane da napuste svoje kuće i potom iste koristili za svoje potrebe ili ih dijelili doseljenim Srbima, tjerali Hrvate na prisilan rad bez hrane i ikakove naknade i pucali po mještanima dok su se nalazili u polju i kada su napuštali selo tjerali ih preko minskih polja, tako da su radi ostvarenja gore navedenih ciljeva svi zajedno počinili slijedeće:

- u razdoblju od 02. rujna 1991. godine do raspuštanja logora 13. prosinca 1991. godine zatvorene logoraše u kući Drage i Petra Penavića odvodili na ispitivanje u podrum susjedne kuće Mate Mitrovića, te ih tu saslušavali, tukli i na razne druge načine fizički i psihički zlostavljali, a potom ih u više grupe odvodili u nepoznatom pravcu, tako da se 12 osoba vode kao nestale i to: Mato Kujundžić, Jakov Kujundžić, Slavko Mitrović, Marko Penavić, Dragutin Gvozdanović, Mato Mijatović, Mato Tomić, Luca Tomić, Ivan Ilanić, Ilija Bojić, Josip Madajček i Edvina Ilanić, dok je 12 osoba iz logora odvedeno i ubijeno te njihova tijela pronađena i identificirana u dvije masovne grobnice na području zv. „Šarviz dola“ kod Berka i kod Negoslavaca (močvara), i to: Milan Kovačević, Stipo Mitrović, Tomo Jelinić, Ljubica Mitrović, Zlatko Mitrović, Đuro Mitrović, Marko Kujundžić, Damir Kovačević, Marijan Marinčić, Marin Mitrović, Dragutin Penavić i Bartol Penavić,

- u razdoblju od 07. listopada do 12. prosinca 1991. godine, nakon što su iz zatvora „Bubanj Potok“ kod Beograda vraćeni u logor u Berku, branitelje Željka Ore, Matu Garvanovića, Ivana Garvanovića i Marijana Kujundžića tukli rukama, nogama i palicama i potom odveli u nepoznatom pravcu, poslije čega se gubi svaki trag Marijanu Kujundžiću, dok su ostala trojica ubijena, pronađena i identificirana u masovnoj grobnici „Šarviz dola“ kod Berka i kod Negoslavaca (močvara),

- u razdoblju od 17. listopada do 13. prosinca 1991. godine, nakon što su pokušali kamionom odvesti iz logora u Berku u zatvor u Sremskoj Mitrovici 13 osoba, i u tome nisu uspjeli zbog toga što ih je iz mjesta Tovarnik vratio nepoznati oficir tzv. JNA, od njih iz logora u Berku u nepoznatom pravcu odveli Ivana

Juratovca, Janka Grubača i Ivana Sotinca, kojima se gubi svaki trag, dok su Milana Jelenića i Damira Mitrovića odveli i ubili, a njihova tijela su ekshumirana i identificirana u masovnoj grobnici „Šarviz dola“ kod Berka,

13-okr. Slobodan Vučetić

- dana 02.09.1991. godine u polju izvan Berka pucao u pravcu gdje je kasnije pronađen mrtav Jozo Mrkonjić,

15-okr. Petar Gunj

- dana 17.12.1991. godine, zajedno s 1-okr. Mihajlom Erorom, 21-okr. Mirkom Vorkapićem i 23-okr. Milošem Vorkapićem, iz pištolja ubili Ljubicu Garvanović, Tunicu Garvanović i Anu Magić, te mrtva tijela na najbrutalniji način isjekli na komade i bacili u bunar Mate Juratovca, a potom u bunar bacili bombu,

26-okr. Stevan Perić

1 - točno neutvrđenog dana u jesen 1991. godine, zajedno s 18-okr. Gojkom Tepsićem odveli Zlatu i Janka Latkovića u logor u Penavićevoj kući, a nakon čega je Janko Latković ubrzo nađen mrtav na seoskom nogometnom igralištu,

2 - točno neutvrđenog dana i mjeseca u jesen 1991. godine, zajedno s 25-okr. Milanom Rušnovom objesio u šumi Peru Gvozdanovića,

3 - točno neutvrđenog dana u jesen 1991. godine, zajedno s 24-okr. Žarkom Kvočkom i 27-okr. Stevanom Čučkovićem u logoru u podrumu kuće Mate Mitrovića pretukli Marina Kujundžića, Milana Ivančića i Marina Martića,

4 - točno neutvrđenog dana i mjeseca u jesen 1991. godine ubio „kuma zadruge Berak“ Janka Mrzopoljca,

5 - točno neutvrđenog dana i mjeseca krajem 1991. godine tukao Maru Krajić dok ju je pratio oružjem da ide hraniti stoku,

6 - udario puškom Martu Nakić kad ju je pratio da ide hraniti stoku i kao stražar u logoru ju ošamario, te u logoru tukao Ljubicu Potočki i Maru Krajić,

pa su uslijed opisanih zlostavljanja ubili 23 osobe i 15 osoba pretukli te odveli u nepoznatom pravcu, poslije čega im se gubi svaki trag, pretukli 6 osoba i to: Milana Ivančića, Marina Martića, Maru Krajić, Marina Kujundžića, Martu Nakić i Ljubicu Potočki, minirali, zapalili i srušili više kuća i to: od dvije osobe mađarske nacionalnosti, tj. dvije sestre Jolanke i Jucike i drugih osoba, opljačkali stvari i stoku više mještana i to: Anke Marinčić, Stanka Penavića, Ande Rušnov, Marka i Pere Kujundžića, Mare Kujundžić, Marijana Kujundžića, Steve Radanovića, Marije Kovačević, Pere Mijatovića i Janka Pavkovića, pucali iz raznih oružja po kućama Hrvata, i to: po kućama Vladimira Mitrovića, Marijana Kujundžića i drugih, prinudili mještane na rad bez naknade, i to: da rade u Vukovaru i na poljoprivrednom dobru Pere Drpa u Čakovcima, te da u Berku beru kukuruz i rade druge poslove kod mještana srpske nacionalnosti, prisilili mještane da napuste ili da od dvije ili više kuća zadrže za sebe samo jednu i to: Maru Kujundžić, Mariju Gvozdanović i druge, prisilili više osoba da prilikom odlaska iz sela potpišu osobu da svu svoju imovinu ostavljaju mjesnim vlastima i to: Maricu Mitrović, Zlatku Latkovića, Mariju Gvozdanović i druge, a osobe koje su dobole propusnicu za odlazak iz sela tjerali da prolaze preko minskih polja prema Vinkovcima, tako da su zbog opisanih zlostavljanja gotovo sve hrvatske obitelji morale napustiti svoje kuće i imanja i prijeći na slobodni dio Republike Hrvatske,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba i okupacije civilno stanovništvo ubijali, mučili i nečovječno postupali prema njemu, nanosili mu velike patnje i ozljede tjelesnog integriteta i zdravlja, provodili raseljavanje, protupravno ih odvodili u logor i protuzakonito zatvarali, primjenjivali mjere zastrašivanja i terora, vršili protuzakonita zatvaranja, prisiljavali na prisilan rad, pljačkali imovinu stanovništva, protuzakonito i samovoljno uništavali i prisvajali u velikim razmjerima imovinu, a što nije opravdano vojnim potrebama,

pa da su time počinili krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratni zločin protiv civilnog stanovništva, opisano i kažnjivo po čl.120. st.1. OKZ RH.“

